

متن پرسش

با سلام و نور خدمت استاد ☐ استاد این مدت صدای انفجارها ترس زیادی در دلم ایجاد کرده بود و از این مسئله بشدت ناراحت بودم که چرا قلبم تا این حد سست و ضعیف است آیا ترس مرگ است یا برخی را میدیم که به پشت بام ها می رفتند برای دیدن نقاطی که پرتابه ها و موشک ها اصابت کرده و با خونسردی تماشا می کردند. بارها بر قلبم نهیب می زدم که چرا می ترسی. از تک تک آنها علت نترسیدن را می پرسیدم و آنها جواب می گفتند که مطمئن هستند اسرائیل به مناطق مسکونی حمله نخواهد کرد. این جواب برای قلبم مورد قبول نبود. و خدا را شکر بعد از اینکه در این سحرگاه به لطف خداوند رحمان و رحیم شما را دیدم و سخنانتان را شنیدم قلبم زبان گشود و گفت که مبادا اطمینان قلب و سکون را با اعتماد بر شیطان بنیان بنهی که خانه ای می شوم مانند خانه ی عنکبوت . و مگر نه این است که الا بذكر الله تطمئن القلوب !!! خدا را شکر که بر شیطان بزرگ آمریکا و اسرائیل تکیه نکردیم و اعتماد را بر این مبنا قرار ندادیم و سخن دیگر اینکه در این شب ها وقتی همراه خواهران دینی خود در خیابان ها شعار می دهیم چقدر این حرکت مانند حرکات زینبی است با این تفاوت که اینبار نه مانند آن روزها در اسارت بلکه در اوج آزادی و آیا این آزادی جز این است که به برکت اشک هایی است که بر امام حسین علیه سلام ریختیم و این آزادی هدیه ای زینبی است بر زنان ما که این چنین در این برهه تاریخ اینگونه زینب وار و با صلابت در میدان ها حاضر شده اند ☐

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: و این یعنی حضوری ماورای مُردن و یا ماندن. آری! مردم ما بحمدالله به خوبی «مُردن» را پشتِ سر گذاشته‌اند و به حضوری نظر دارند که رهبر شهیدمان در مقابل ما گشودند تا مُردن را به رسمیت نشناسیم و همواره به حیاتی فکر کنیم که با نظر به حضرت حق در آن حاضریم. و این یعنی حضوری ماورای مُردن و یا ماندن. موفق باشید